

Posudek bakalářské práce

Lucie Ševčíková – Brněnská architektura po roce 1990 ve vztahu k architektuře meziválečného období.

Lucie Ševčíková si za téma své práce vybrala pozoruhodné téma, které se týká jak dějin, tak současnosti brněnské architektury. Hlavním cílem práce bylo prověřit možné souvislosti mezi brněnskou architekturou mezi dvěma světovými válkami a zdejším architektonickým děním po roce 1990, a to na příkladech dobových názorových proudů i konkrétních realizovaných staveb.

Lze říci, že autorka se tématu zhostila se ctí. V rámci mapování historie brněnské architektury představila jak hlavní osobnosti meziválečného období, tak složitý osud funkcionalismu po roce 1945 a jeho „znovuobjevení“ historiky umění a následně i samotnými architekty.

Jednotlivé kapitoly práce jsou poměrně vyvážené a logicky koncipované. Až na některá nelogická zjednodušení (brněnskou architekturu po roce 1990, tedy posledních 20-ti let např. rozhodně nelze ztotožnit s tvorbou spolku Obecní dům, jakkoli je zejména v 90. letech tento architektonický směr výrazně dominantní) lze za těžiště práce označit promýšlení architektonických úvah a tezí, kterými autorka dobře vymezila podobu a intenzitu hledaného vztahu mezi oběma obdobími. Protipól těchto úvah – analýza konkrétních staveb a jejich případné souvislosti s meziválečným děním – je zpracována s menší intenzitou a bylo by možná záhodno pokusit se o její doplnění – už jen proto, že autorka došla ve svém bádání v literatuře i dobových materiálech sympaticky daleko.

Velmi důležitou částí práce je podrobný popis „renesance“ meziválečné architektury v úvahách a tvorbě architektů 80. let, které po roce 1989 vyvrcholilo nejen novostavbami odkazujícími na meziválečnou dobu, ale i znovupostavením barbarsky zničené Zemanovy kavárny Bohuslava Fuchse. Domnívám se, že symbolický význam této akce by si v rámci práce zasloužil podrobnější zhodnocení i organičtější zapojení do příslušné kapitoly věnované období po roce 1990. Až příliš stručný je i závěr práce, kde se přímo nabízí všechny úvahy i sebraná historická fakta shrnout do několika syntetických odstavců či stránek, které by se ještě jednou a možná i jednoznačněji pokusily definovat možné odpovědi na klíčové otázky, které stály u zrodu této jinak velmi cenné práce.

Domnívám se, že tématem i zpracováním předložené práce zcela naplnila požadavky kladené na bakalářskou práci a velmi rád ji proto doporučuji k obhajobě.

V Praze, dne 8. 9. 2010.

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.